

Soest in beeld

door: René van Hal

In deze rubriek in het Soester Venster belichten we telkens een pand of persoon uit Soest met een bijzondere historie. Deze keer betreft het een Soester inwoner waar zelfs een straat naar vernoemd is, huisarts J.H.A. Rupert.

Huisarts J.H.A. Rupert

Veertig jaar lang is de heer J.H.A. Rupert huisarts in Soest geweest. Hij vestigde zich in 1910 in het door de Soester aannemer G. Sukkel ontworpen en gebouwde pand aan de Steenhoffstraat nummer 12.

Voordat de in Amsterdam geboren Rupert naar Soest kwam, was hij huisarts in Genderingen. Dokter Rupert volgde in die tijd in Soest dokter Batenburg op die met

pensioen ging. Door de gemeenteraad werd dokter Rupert vanaf 1 januari 1911 tevens benoemd tot gemeente-geneesheer. Voor deze benoeming moest de gemeenteraad een keuze maken uit de nieuwe huisarts Rupert (katholiek) en de al sinds 1903 in Soest werkzame huisarts H.P. Schoonderbeek (protestant). Uit een krantenbericht rondom de benoeming valt op te maken dat er gekozen was voor een huisarts van katholieke huize (evenals zijn voorganger Batenburg), als gevolg van een oververtegenwoordiging aan katholieke gemeenteraadsleden. U zult begrijpen dat dit besluit tot nogal wat irritatie leidde omdat daarmee gekozen werd voor een in 1910 nog onbekende huisarts. De functie van gemeente-geneesheer was een betaalde functie in die tijd, die dokter Rupert 25 jaar heeft vervuld. In 1935 heeft hij na 25 jaar deze rol overgedragen aan dokter

Stroband. Tegenwoordig bestaat deze functie al lang niet meer. Het was trouwens wat ze wel noemen een "hondenbaan". Op alle tijdstippen van de dag kon je opgeroepen worden voor een ongeluk, of ander incident om er medische hulp te verlenen dan wel de dood vast te stellen.

Dokter Rupert wist door zijn kwaliteiten als arts en vooral zijn persoonlijkheid een voorname plek in de Soester gemeenschap te verwerven. Naast zijn rol als huisarts was hij ook als arts verbonden aan tal van instellingen als Koloniehuis Trein 8.28, Nieuw-Mariënburg. Naast zijn drukke werkzaamheden (in die tijd toch 7 x 24 uur beschikbaar voor zijn rol als arts) wijdde hij zich ook aan het verenigingsleven. Hij was oprichter van de plaatselijke EHBO, voorzitter van de RK Spaarbank, richtte een ziekenfonds op, was voorzitter van de Nijverheidsschool, en president van de plaatselijke Vincentiusvereniging e.v.a.

Zijn huisartsenpraktijk groeide door de jaren heen en nadat zijn zoon H.G. Rupert ook zijn opleiding tot huisarts had afgerond in 1935 nam deze een deel van zijn praktijk over en vestigde zich op de Burgemeester Grothestraat. Later zou zijn kleinzoon P. Rupert zich ook in Soest als huisarts vestigen.

Nadat hij in 1950 zijn praktijk had overgedragen aan zijn schoonzoon Gerard van Beurden (getrouwd met zijn dochter Madeleine), ging hij in 1952 als huisarts in ruste, maar bleef nog wel werkzaam als controlerend geneesheer. Hij was toen 73 jaar oud. Hij overleed op 19 april 1957.

In 1960 heeft de gemeente besloten enkele straten in een nieuwbouwwijk in Soestdijk te vernoemen naar drie bekende Soester huisartsen, waaronder dokter Rupert.

Het pand Steenhoffstraat 12 is een gemeentelijk monument en is tot 1990 als huisartsenpraktijk in gebruik geweest. In 1965 werd huisarts Van Beurden opgevolgd door dokter B. Nicolas. In 1998 werd de huisartsenpraktijk ondergebracht in "Medisch Centrum De Lange Brink",

waarin meer Soester huisartsen gingen samenwerken.

Verantwoording:

1. Informatie uit Soester Courant en enkele regionale kranten
2. De website van de Historische Vereniging Soest/Soesterberg
3. De uitgave "Huisartsen in Soest in de 20ste eeuw" geschreven door dokter J. Kuipers (terug te vinden in de Bibliotheek van de Historische Vereniging Soest/Soesterberg).

Twee geloven op een kussen

Tekst: Bas Joosten

Ik ben verliefd geworden, door hoe ze naar me keek.
Dus vroeg ik of ik mee mocht, op zondag deze week
Ze zegt: m'n lieve jongen, dat kan wel allemaal.
Maar liefst niet deze zondag, want dan is 't Avondmaal.
Dan glimlacht ze bevindelijk en zegt me goedendag,
En ik kan het niet uitstaan dat ik niet met haar mee mag.
Want ze heeft gelijk met haar vrees'lijke kritiek.
Ik ben een slechte protestant, ik ben een katholiek.
Twee geloven op een kussen, kan zoiets samengaan?
Ik mag nu nog geloven dat wonderen bestaan.
En engelen, ze zijn er al sinds mensenheugenis.